

Album – fotografier av Peter Lundström

Fotomuseet Sundsvall 9 september till 14 oktober

Utställningen visar en serie fotografier tagna under en 25-årsperiod med ständigt samma upplägg. En man med en liten kamera fotograferar en spegelbild av sig själv och en kvinna. Han är lång, bister och manlig på ett intellektuellt vis. Hon är liten, vacker, feminin och ger ett intryck av att lydigt ställa upp på mannens bilder av deras förhållande.

Bilderna är alltid tagna i offentliga eller halvoffentliga miljöer, på resor, gator, i tåg eller på hotellrum. Det är miljöer där de som vistas kan bli sedda. Ibland vistas människor i sådana miljöer för att de vill bli sedda, vill visa upp sig.

Trots att paret på bilderna framstår som en idealbild av traditionella könsrollsmönster där mannen har makten är det ingenting som säger att de har en sådan relation i verkligheten. Bilderna visar bara hur detta par tar sig ut i det offentliga rummet, eller hur de vill visa upp sig där, eller hur mannen med kameran vill att de ska visa upp sig där.

Den tidigaste bilden är tagen på Hotel Bohème i Paris 1979, den sista är från Tegelbacken i Stockholm 2004. Däremellan har paret fått barn, bott på hotell, åkt tåg och buss. De har rest väldigt mycket och under tiden speglat sig i skyltfönster, badrumsspeglar, hotellfoajéer, allt möjligt. Paret åldras men deras forskande lite avvaktande ansiktsuttryck är ständigt detsamma.

Kvinnan heter Anna Kristensen och är liksom mannen med kameran, Peter Lundström, konstnär i Umeå.

Att döma av chefen för Bildmuseet i Umeå, Jan-Erik Lundströms, essä i boken Album som innehåller utställningens bilder (Hjärnstorm förlag 2004, ISBN 91-85918-23-7), är de ett par även i verkligheten.

I essän drar Jan-Erik Lundström upp de stora perspektiven. Det mesta finns med här, från Lacans spegelteori och Roland Barthes tankar om porträttfotografiet, till spegelns historia och beskrivningar av berömda fotografers självporträtt.

Texten är intressant men det gör inte själva bilderna mer intressanta. Själv blir jag störd av den lovsång till tvåsamheten, familjen och det ideala parförhållandet som här målas upp, men det kan bottna i en brist hos mig själv. I varje fall var det tur för projektet att det inte blev skilsmässa eller separation, såvida inte kvinnan på bilderna är utbytbar.

Karin Kämsby